

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-332/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Branke Šabarić Zovko, sutkinje izvjestiteljice i Maje Bilandžić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja KIJAC NEKRETNINE d.d., Omišalj, Poje 1, OIB 36063948499, kojeg zastupa punomoćnik Branimir Čolić, odvjetnik u Rijeci, protiv tuženice OPĆINA OMIŠALJ, Omišalj, Prikešte 11, OIB 72908368249, koju zastupa punomoćnik Igor Bezjak, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Matković & Bezjak iz Rijeke, radi ispravka upisa u zemljišne knjige, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-400/2022-16 od 30. lipnja 2023., u sjednici vijeća održanoj 5. studenog 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-400/2022-16 od 30. lipnja 2023.

II. Odbija se tuženičin zahtjev za naknadu troška za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 621,88 eura uvećano za trošak sudske pristojbe za odgovor na žalbu, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-400/2022-16 od 30. lipnja 2023.

- odbijen je kao neosnovan tužiteljev zahtjev kojim tužitelj traži da se ispravi zemljišno-knjižni upis u zemljišnoj knjizi na temelju kojeg se tuženica uknjižila kao vlasnica na nekretninama k.č.br. 11527, k.č.br. 11532, k.č.br. 11537, k.č.br. 11541, k.č.br. 11544/2 i k.č.br. 11561, sve upisane u z.k. ul. 5279 k.o. Omišalj-Njivice na način da se naloži Općinskom sudu u Crikvenici, Stalnoj službi u Krku, zemljišnoknjižnom odjelu, brisanje uknjižbe prava vlasništva na temelju koje se tuženica uknjižila kao vlasnik na opisanim nekretninama i da se naloži uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja u zemljišnoj knjizi koje je bilo prije provedbe te uknjižbe, tj. da se naloži Općinskom sudu u Crikvenici, Stalnoj službi u Krku, zemljišnoknjižnom odjelu, izvršiti uknjižbu prava vlasništva na opisanim nekretninama na način da se kao vlasnik predmetnih nekretnina u zemljišnoj knjizi uknjiži tužitelj (točka I. izreke);

- odbijen je kao neosnovan prvi eventualno kumulirani tužbeni zahtjev da se utvrdi nevaljanim zemljišno-knjižni upis u zemljišnoj knjizi na temelju kojeg se tuženica uknjižila kao vlasnica na navedenim nekretninama i da se naloži uspostava ranijeg zemljišnoknjižno stanja i naloži brisanje nevaljane uknjižbe prava vlasništva na tim nekretninama i naloži Općinskom sudu u Crikvenici, Stalnoj službi u Krku, Zemljišnoknjižnom odjelu, izvršiti uknjižbu prava vlasništva na tim nekretninama na ime i u korist tužitelja (točka I. izreke);

- odbijen je kao neosnovan drugi eventualno kumulirani tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 358.351,58 eura / 2.700.000,00 kuna sa zateznim kamatama (točka III. izreke);

- naloženo je tužitelju u roku od petnaest dana naknaditi tuženici trošak postupka u iznosu od 3.109,38 eura / 23.427,62 kuna (točka IV. izreke).

2. Iz obrazloženja presude proizlazi da je prvostupanjski sud tako odlučio jer je na temelju rezultata provedenog dokaznog postupka utvrdio da tužitelj nije dokazao valjanu osnovu svog stjecanja prava vlasništva na nekretninama, zbog čega je njegov tužbeni zahtjev usmjeren na ispravak zemljišnoknjižnog upisa, kao i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev usmjeren na utvrđenje nevaljanim upisa u zemljišne knjige, odbio kao neosnovane. Osim toga, prvostupanjski sud je odbio kao neosnovan i tužiteljev drugi eventualno kumulirani tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži isplatu iznosa od 358.351,58 eura / 2.700.000,00 kuna sa zateznim kamatama, budući da tužitelj nije dokazao postojanje valjanje pravne osnove stjecanja prava vlasništva na predmetnoj nekretnini, zbog čega mu ne pripada ni pravo na naknadu tržišne vrijednosti nekretnine u smislu odredbe čl. 11. Zakon o izvlaštenju i određivanju naknade („Narodne novine“ broj: 74/14, 69/17 i 98/19). Odluku o troškovima postupka sud je donio na temelju odredaba čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - službeni pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP).

3. Protiv navedene presude žalbu je podnio tužitelj zbog svih zakonom predviđenih žalbenih razloga s prijedlogom da se presuda preinači, podredno ukinе i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje uz naknadu troška ovog žalbenog postupka za sastav žalbe u iznosu od 8.395,31 eura i sudske pristojbe za žalbu u iznosu od 2.000,00 eura. U bitnome tužitelj navodi da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Navodi da je prvostupanjski sud propustio ispitati zakonitost provođenja prethodnog zemljišnoknjižnog ispravnog postupka. Smatra i da je prvostupanjski sud bio pristran u odlučivanju zbog počinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka, odbijanja prijedloga za saslušanjem svjedoka predloženog od tužitelja te očevida i vještačenja kako bi se utvrdilo stvarno stanje i stvarna funkcija nekretnina, te uvid u sve predložene Z-spise te zbog toga jer uređujući sudac u ostalim parničnim postupcima koji se vode zbog nezakonitosti počinjenih u zemljišnoknjižnim postupcima rješava na isti način. Ističe da je dokazao da je predmetna nekretnina procijenjena u kapital društva tužiteljevog pravnog prednika, a da je ta činjenica razvidna iz rješenja Ministarstva pravosuđa, uprave za građansko, trgovačko i upravno pravo od 25. ožujka 2013., kao i odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-III-3049/2007 od 27. svibnja 2010. Smatra da mu je povrijeđeno pravo na pošteno suđenje u smislu odredbe članka 6. Europske konvencije o temeljnim ljudskim

pravima. U odnosu na troškove parničnog postupka navodi da je sud trebao sukladno praksi Europskog suda za ljudska prava prvo ispitati predstavlja li određivanje naknade povredu prava na pristup sudu tužitelja i to na način da je prema naravi predmeta morao utvrditi teži li legitimnom cilju i načelu razmjernosti prvotno oduzimanje vlasništva nad nekretninom u korist tužitelja, a potom i nametanje dodatnih troškova tužitelju radi korištenja jedinog mogućeg preostalog sredstva radi zaštite prava vlasništva u vidu podnošenja tužbe.

4. U odgovoru na žalbu tuženica osporava žalbene navode kao neosnovane, predlaže žalbu odbiti i potvrditi pobijanu presudu uz naknadu troška ovog žalbenog postupka za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 621,88 eura i sudske pristojbe za odgovor na žalbu prema odluci suda.

5. Žalba je neosnovana.

6. Pobijana presuda je ispitana na temelju odredaba čl. 365. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka.

7. Pri donošenju pobijane presude prvostupanjski sud nije počinio niti jednu od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti. Pobijana presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama i ti razlozi su jasni i neproturječni te presuda nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, slijedom čega nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju tužitelj upire u žalbi.

8. Predmet spora je tužiteljev zahtjev da se ispravi upis u zemljišne knjige učinjen u ispravnom postupku kojim se tuženica uknjižila kao vlasnica k.č.br. 11527, k.č.br. 11532, k.č.br. 11537, k.č.br. 11541, k.č.br. 11544/2 i k.č.br. 11561, upisane u z.k. ul. 5279 k.o. Omišalj-Njivice i uspostavi ranije zemljišno knjižno stanje, zatim prvi eventualno kumulirani tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži da se utvrdi da je navedeni upis nevaljan te da se naloži Općinskom sudu u Crikvenici, Stalnoj službi u Krku, Zemljišnoknjižnom odjelu da izvrši uknjižbu prava vlasništva na predmetnim nekretninama u ime i u korist tužitelja, te drugi eventualno kumulirani zahtjev kojim tužitelj traži isplatu iznosa od 358.351,58 eura / 2.700.000,00 kuna sa zateznim kamatama na ime naknade za izvlašteno zemljište.

9. Prvostupanjski sud u obrazloženju presude navodi kako tužitelj nije dokazao da je pravo vlasništva na predmetnim nekretninama stekao putem svojih pravnih prednika na temelju Zakona o osnivanju javnog poduzeća INA-Industrija nafte, odnosno da su predmetne nekretnine na dan 30. rujna 1990. bile u bilanci njegovog pravnog prednika INA-Industrija nafte. Pritom sud ukazuje da, sve i da je predmetna nekretnina unesena u bilancu INE, to ne znači da je tužitelj imao valjanu pravnu osnovu stjecanja prava vlasništva na predmetnoj nekretnini. Naime, odredbom čl. 4. Zakona o osnivanju javnog poduzeća INA-Industrija nafte („Narodne novine“ broj 42/90) propisano je da se sredstva za osnivanje i rad INA-Industrija nafte osiguravaju

iz sredstava (osnovnih, obrtnih i drugih sredstava) poduzeća udruženih u INA-Industriju nafte. Zajednicu poduzeća, utvrđena bilancom stanja na dan 30. rujna 1990. i to, među ostalim i iz sredstava DINA-Petrokemija Omišalj. Odredbom čl. 5. navedenog Zakona propisano je da se društvena sredstva utvrđena bilancom stanja na dan 30. rujna 1990. u poduzećima navedenim u prethodnom članu, prenose na INU-industriju nafte i postaju državno vlasništvo. Osim toga, ni Zakonom o prestanku važenja Zakona o osnivanju javnog poduzeća INA-Industrija nafte, niti Zakonom o privatizaciji INE nije propisano da bi se društvena sredstva, pa tako ni eventualne nekretnine, upisane u bilanci INE smatrale njenim vlasništvom. Tužitelj je, prema zaključku prvostupanjskog suda, propustio dokazati zakonitost stjecanja prava vlasništva svojih pravnih prednika, pa tako i zakonitost stjecanja prava vlasništva od strane svog osnivača DIOKI d.d. koji je predmetne nekretnine unio u temeljni kapital tužitelja.

10. Analizirajući spisu priložene dokaze i isprave i ovaj sud zaključuje da tužitelj nije dokazao neprekinuti slijed stjecanja predmetnih nekretnina od njegovih pravnih prednika jer nije dokazao da se ona nalazila u bilanci INA-Industrija nafte, sve u skladu s odredbama čl. 4. i čl. 5. Zakona o osnivanju javnog poduzeća INA-Industrija nafte (kasnije INA-Industrija nafte d.d.) posljedično čemu nije dokazao da je predmetna nekretnina procijenjena u kapital njegovog prednika. Zbog toga i svi daljnji prijenosi predmetnih nekretnina nemaju pravni temelj u zakonom propisanoj pretvorbi društvenog vlasništva budući da predmetne nekretnine nisu bile obuhvaćene pretvorbom temeljem Zakona o osnivanju javnog poduzeća INA-Industrija nafte, posljedično čemu one nisu ni unesene u temeljni kapital tužitelja od strane društva Dioki d.d. Zagreb kao osnivača tužitelja.

11. Budući da predmetne nekretnine nisu bile obuhvaćene pretvorbom na temelju Zakona o osnivanju javnog poduzeća INA-Industrija nafte, pravilno je prvostupanjski sud odbio tužbeni zahtjev usmjeren na ispravak u zemljišnim knjigama upisa prava vlasništva tuženika, kao i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev usmjeren na utvrđenje nevaljanim upisa na temelju kojeg se tuženik uknjižio kao vlasnik predmetnih nekretnina.

12. Posljedično navedenom, pravilno je odbijen je i zahtjev za isplatu iznosa od 358.351,58 eura / 2.700.000,00 kuna sa zateznim kamatama na ime naknade za izvlašteno zemljište, budući da tužitelj nema pravo na naknadu za izvlašteno zemljište, jer nije dokazao svoje pravo vlasništvo na predmetnim nekretninama.

13. U odnosu na tužiteljeve žalbene navode usmjerene na pristranost suda, ukazuje se da odbijanje provođenja određenih dokaznih prijedloga, kao i donošenje meritorno istih odluka od strane istog suca u drugim činjenično i pravno istovrsnim predmetima, ne znači da je uređujući sudac pristran u suđenju, a kako to tužitelj nastoji prikazati svojim žalbenim navodima. Prema odredbi čl. 220. st. 2. ZPP-a sud odlučuje koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica, a sukladno kojoj odredbi je prvostupanjski sud postupio u konkretnoj pravnoj stvari. Budući da tužitelj nije dokazao valjani pravni temelj stjecanja prava vlasništva, pravilno je prvostupanjski sud odbio kao suvišne prijedloge stranaka za saslušanjem

svjedoka te izvođenja dokaza uviđajem na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodetske i građevinske struke.

14. Suprotno žalbenim navodima tužitelj, dosuđenim troškovima postupka tuženiku nije ograničeno tužitelju pristup sudu i povreda njegovih konvencijskih prava sukladno Europskoj konvenciji o ljudskim pravima i temeljnim slobodama. Pravna stajališta i činjenično stanje zauzeti u presudi Europskog suda za ljudska prava u predmetu Cindrić i Bešlić protiv Republike Hrvatske, na koja se tužitelj poziva, nisu primjenjiva u ovome slučaju i ovome predmetu. Prvo, iznos parničnih troškova koji je u ovome predmetu tužitelj dužan naknaditi državi je značajno manji od iznosa koji su tužitelji bili dužni naknaditi u predmetu Cindrić i Bešlić. Primjenom testa razmjernosti ovaj sud zaključuje da kada je tužitelju naloženo naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 3.109,38 eura nije mu bio ograničen pristup sudu zbog relativno malog dosuđenog iznosa te se je prilikom donošenja takvog zaključka uzelo u obzir i da je tužitelj pravna osoba i poslovni subjekt. Nadalje, sadržajno su predmeti različiti te se vode na temelju dvije različite i neusporedive pravne osnove i činjeničnog stanja. U predmetu Cindrić i Bešlić tužitelji su potraživali naknadu neimovinske štete od tuženika Republike Hrvatske, zbog ubojstva tužiteljevih roditelja na okupiranim teritoriju u siječnju 1992. godine koji je pravilno odbijen jer se radilo o ratnoj šteti za koju ne odgovara tuženik. S druge strane ovdje se radi o postupku brisanja zemljišnoknjižnog upisa koji je rezultat postupka obnove zemljišnih knjiga. Stoga je odluka o troškovima postupka pravilna i zakonita, kako po osnovi (čl. 154. st. 1. ZPP-a), tako i po visini (čl. 155. st. 1. ZPP-a). Takvo stajalište zauzeto je i u odlukama ovog suda poslovni broj PŽ-1118/2024 od 11. rujna 2024. i PŽ-625/2024 od 15. listopada 2024.

15. Slijedom navedenog, ovaj sud je na temelju čl. 368. st. 1. ZPP-a odbio tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostupanjsku presudu, jer ne postoje razlozi zbog kojih se pobija niti razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti (točka I. izreke ove presude).

16. Zahtjev tuženika za naknadu troška žalbenog postupka odbijen je kao neosnovan jer prema ocjeni ovog suda ti troškovi nisu bili potrebni za vođenje ove parnice u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a (točka II. izreke ove presude).

17. Preračunavanje iznosa izraženih u kunama u iznose izraženim u eurima izvršeno je u skladu s odredbama čl. 43. i 48. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ broj 57/22 i 88/22).

Zagreb, 5. studenog 2024.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **9-3086e-9848a**

Kontrolni broj: **0356d-c97f6-c8e76**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Zubović, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.